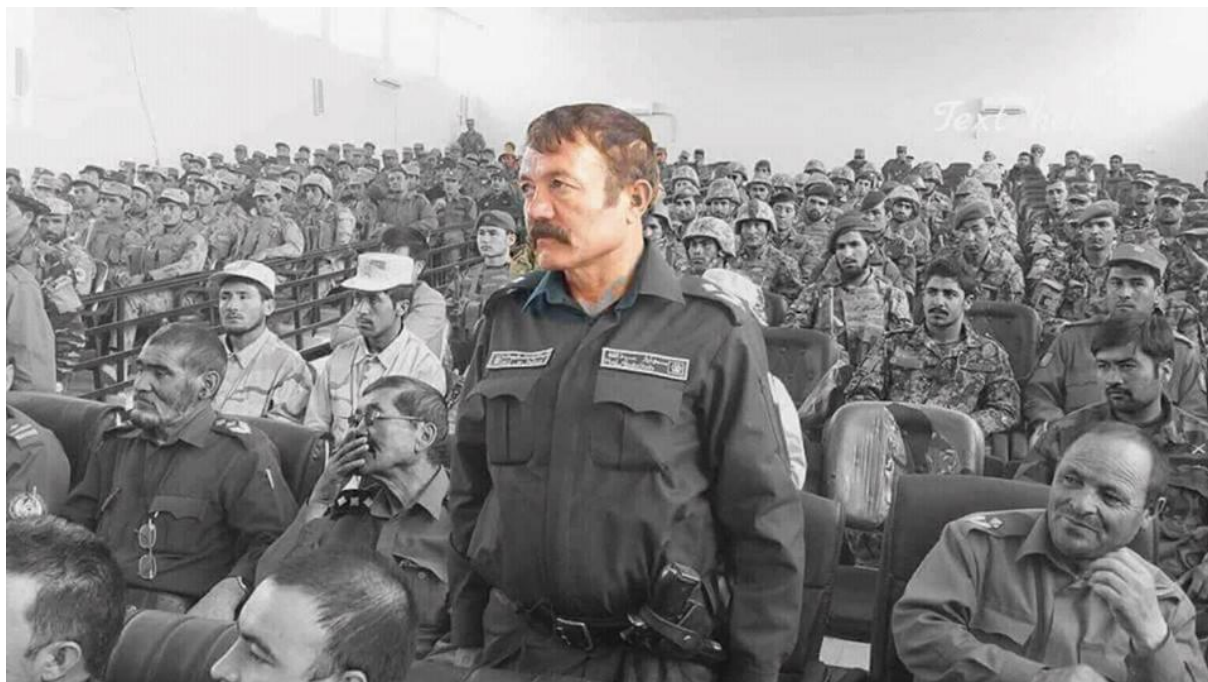


در سوگ سرباز دلیر کشور عبدالله خان



عبدالله خان

عبدالله خان، ای فرزند دلیر و آزاده غور، ای سپاهی بیباک و جسور، ای سرباز نستوه و غیور مردم بی پناه و سرگردان افغانستان، ای فرمانده باهمت و شجاع، ای رزمنده سنگر شکن! چه بگویم که دیگر در میان ما نیستی.

از رفتن تو اشک در چشمانم جاری است، خامه ام از نوشتن بازمانده است. زبانم لال شده است. چه چیز از صفت ها و سیرت های پسندیده، از مردانگی، از اخلاق و اخلاص، صداقت و راستی ات بنویسم. از دوران مکتب که همیشه باهم بودیم تا اینکه خودت بنا بر حس وطندوستی ات، آگاهانه راه دفاع از وطن و حمایت مردم را برگزیدی. من امشب نه توان نوشتن را دارم نه یارای گپ زدن، زیرا دیگر ترا درین دیار فانی هرگز نخواهم دید. تو مرد بودی با همت بلند، همت بلند خود را هیچگاه، به پیشگاه هیچ قدرتی خم نکردی. ای مرد آزاده و پراوازه، از بلندهمتی و والایی سیرت ات می توان داستانش نوشت.

ای سپهسالار نیکنام! تو کسی بودی که دفاع از استقلال و تمامیت ارضی افغانستان را انتخاب کردی. دشوار ترین پیشه و رشته را در میان همه پیشه ها و رشته ها. حتا نام تو در سنگر، باعث شکست و ناکامی دشمن بود. تو بودی که ولسوالی جارسده را با سربازان اندک و کم شمار از سیل هجوم دشمن نجات دادی و دشمن را چنان شکست دندان شکن دادی که دیگر هوس حمله را از سر بیرون کرد.

ای سپهسالار و راد مرد بزرگ! تنها نام تو در جبهه کافی بود که دشمن شکست را زیوانه بپذیرد. تو مردی بودی که ترس در وجودت نبود اما وجود تو در سنگر، ترس و هراس را به دشمن غالب می ساخت. هیچ دشمنی توان مقابله اشکار را به تو نداشت. دشمنان کشور زیوانه و ناجوانمردانه و تنها در کمین به تو حمله کردند. ای فرزند رزمنده، دشمنانت ترا بزدلانه و ناجوانمردانه، کمین گرفته به شهادت رسانیدند. دشمنان هیچگاه یارای مقابله آشکار و مردانه را با تو نداشتند.

ای مرد بزرگوار، ای رزمنده نستوه! پیکار و نبرد تو در رزمگاه دشمن را زبون کرده بود و چون توان مقابله را نداشت، با مکر و فریب تو تسل جستند.



تو سپاهی راستین وطن بودی، سرباز دلیر کشور، سپهسالار بیباک میهن بودی و خواهی ماند. با وجود تمام رشادت هایت، کسی از حکومت نابه کار افغانستان دسته گلی به تو نداد، آری، تو بالاتر ازین تشریفات و تشریف بازی ها بودی. همت بلند تو، پاکی و بیباکی تو برایت بسنده بود. تو نیازی به این تشریفات نداشتی. نامت بلند و همت ات والا بود و والا خواهد ماند.

تو این جهانی فانی را به نام نیک درنوردیدی، روانت شاد و فردوس برین مقامت باد و روی دشمنانت سیاه باد.

تو از میان ما رفتی اما راه دفاع از کشور در برابر دشمنان، و اجیران پاکستان و آی ایس آی، ادامه خواهد داشت. این همان راهی است که خودت برگزیدی.

خداوند بزرگ جاییت را جنت برین گرداند و به بازماندگان صبر و حوصله نصیب کند.

قالو انا لله و انا الیه راجعون

بازگشت همه به سوی اوست

21/05/2016